

סדרוסזקיל מס' 86

מיסיבת רוערת חוץ וחבוחע

סמכקיימה ביום ג', י' תשרי תשכ"ח - 10.10.67 בשעה 00.00 במ"ג

ביבוח

ד. הכהן - י"ג"ר
 ט. אודם
 ג. בן-אליעזר
 כ. גוטריין
 י. חרדי
 י. חזק
 ג. כהן
 ח. לנדרו
 ט. נמיר
 ש. פרט
 ז. צור
 ח. צדוק
 ג. פינרט
 י. רטטל

חברי הוועדה:

ס"ר חבטחן רב-אלוף א. דרייך
 הרמטכ"ל רב אלוף י. רבינוב
 נ"א מ. חבור
 ס"ק נ. כספי

סודאות:

דו"ח אנטישטטיקה על פעולות אל-פתח
 סקירה הרמטכ"ל

סדר-היררכיה

הינו"ר ד. הכתן:

אני מוחת או חישיבה.

ישיבה זו נועדה לשמיית סקירה על פבנה כוחות הבטחון
 מחדש, לעתיד לבוא.
 לפני כן נשמע את דבריו מר חבר וממר בשמי המשטרת על
 החזרתו בקבוקה המקורה בקולגנוו "צ'יון". מר חבר ומר בשמי מטלים במשטרה
 בענייני המיעוטים. מה שארע בחום זה הוא כנראה היגי רגיל.

מר מ. גאנץ:

כדי למנוע דיווח מכךungi שמי, שהוא חמיד מחות מדוייק
 וכמוון מוחה מלא - הופענו היום לפניו. יש בינו לבין
 איפול חמור על מחלקת החקירות. רב פקד בשמי מלאוח קיריה זו מראשיתה, והוא ימסור
 את אשר יש לו למסר בעניין זה.

גר ג. גאנץ:

זה התחיל בסימן של מזל, עוד לפני הפיצוץ. חוליה של
 הלשכה לחמקדים מיוחדים סיירה בגין העצמאית, המשמש מקומ
 מפגש. בחוץ הגן עצמה כמה ערבים, שלא היו ברשותם ושינויו. בינו לבין איש צ'אד,
 שעבור בעל דרכון ארמתי. היה והוא בידו דרכון - הוא הוזמן לבוא לחגנת המשטרה למחרת.
 זה היה עוד לפני הפיצוץ שצעריך היה לחטבאו לאחר פבן בקולגנוו "צ'יון".

למחרת, אשף - כבר אחרי המקורה, הופיע האיש בלשכתנו. מזמן
 באיתו רגע נכנס לשלכה שוטר, מבני המיעוטים של ירושלים המזרחיות, שמנסה כל הזמן לטזנו
 חן בעינינו ורוצה מארד לשחף אותנו פועלם, לאחר שנחטף קודם לבן בשוחד, ואמרו בקשר ממנה
 כל אשר יש ברצונכם. שאלנו אותו אם מכיר אותנו כושיו דומזח? אמרו לנו גבי הזה, וזה
 הצביע על איש צ'אד, שורה 11 שנה בגיבון הערבי בתוד מחזרץ, ישuchi אחיות דומות, וזה
 הכל את האור הכוויות אוחן אנו מתחשים. מסנו אותו. כשאלנו אותו אמרו יש לי באמת
 שחיה אחיות. הוביל אותו לאחן, אך כאשר הבינו במה המדובר, אמרו יש שחיה אחיות
 הבאגו אוחן. מסתבר שכן לא חן, אך כאשר הבינו איזה מהדריך. ערבנו את שחיה אחיות
 שגם חן דומות - סודניות. היו אלה שחיה גערות סומות. אחיו חיו של איש צ'אד הסבירו
 להובילנו אליו ולחדרכנו. נכנסנו לביאן של הנערות הסומות. בבית נמצאו גבר צפיר,
 ישיב ומצח ברענינים. חלה לא שמננו אליו לב, אך לאחר שערכנו חיפוש, נמצאו אצלו אקדח
 טפון. בסס לא הפעילו. הוא הוביל למשטרה. ברגע שהגיע ביחס רחמים ואמרו אז אל חנו
 אוחן. אפסור לכל הכל, אפסור את כל החבורה שבצעה את אשר בצעה. אמרנו דבר.
 הוא סיפר, כי הערב - היינו באותו יום שנחטף - בירכה החוליה להעביר נשק מקומות אחד
 בשעתם למקום אחר באבו-טור. הוא סיפר, כי זה יקרה בין השעות 5 עד 7 בערב, והוא מוכן
 להובילנו. אך הבינו את הש.ב. לפועלם. ב-17.00 יזענו לדרכו. ערבנו משאית ומצאננו
 בה נשק רב: 7 תח-מקלעים, חמסת, חמר גאנץ, מוקש, בזוקה ועוז. בחרם המשאית חייו
 4 אנשיים: נהג פלוס שלשה אחרים. אחד מהם חודה, כי הוא האיש שהנגיש את המטען בקולגנוו
 "צ'יון". גם מסדר את שמות החבורות אשיחפו עמו פועלם. ואז הסתבר, כי העצירה, בבייה
 חיינו, בכלל לא הייתה בקולגנוו "צ'יון". היא רק חיתה על אחיותה. היא הלביצה לקבל
 את האחירות על עצמה, אם כי לא היא הייתה בחומרה בקולגנוו "צ'יון". אז מסרה לנו את כתובות
 אחיותה: האחת בזכור אחר. השנייה משמשה כחוות בית החולים בקליליה. געשרה בחזות.
 יתראנשי המשאית כללו את דאס החוליה, שעדיין לא מודה, שהוא גם האלים, גם הנחג, גם
 הגזבר. הם מסרו על הפעולה בארטונו חנגי זבט על המעליה ב"צ'יון" לרטריהן. הם מגביעים
 איש על רעהו. יש אפיילו שטטו על רבע נחג חומוגית ט"א. עליין הוראה משטרתית אין על
 כך. הוא הדין הדוטס. גם עניין הנחג הערבי בטול כרם, שנחשב כמשתק פועלם.

לאחר מעאר 4 אגושים אלה, טיפר מפקד החוליה על החותם המוקש בשגרירות האמריקנית. מוחקים עדרין אחריו ابو-עמר, שהוא המארגן. ידוע לנו, כי הוא עובר يوم יום שבועות חמורים, בין השעות 12 ל-1 בענין הפלחים. נסינו לחפש ביתו, אך לא היה. חורכדי חקירותם הסתבר לנו, כי הבית ממנו הוזע הנשק לא נבדק ולא נערך בו חיטוט. כשהגענו עזרנו 3 איש, מהם שניים בעלי הבית, שמודים, כי נתנו מתחם לאגשי אל-פאתח מידי פעם. השלישי - איש אל-פחח, אולם דגיגון, שלמעה עוד לא השחף בפועל של ממש, אלא בחערת קשר בלבד.

האזור מפיהם, שם עמדו להניח מוקש למחמת מתחם לריבת

המובייל חילילם לבאר שבע.

לאחר מעאר השלשה - יצאו בשעה 9.00 לכפר א-תור. שט א-זריך היה להתקבל הנשק. יצאו, ואמנם עזרנו שלשה אנשי גוספים. שניים מהם מודים בהשתתפות בפעולה של האנטנה ובחכונן מיקוש הריבת, שעמיד היה לבוא. אחד מהם חמאץ בעידראק והיה בחיל החזרה. השני - יליד دمشق ורק ב-15 לסתמבר הוחזר לא-ארץ. איש מהם לא מודח אישית בעניין מלון "מאטס" ולא בעניין השגרירות האמריקנית. החודאה היחידה הייתה על קולנוע "זיוון" והאגנה בארמון הנציב, גם היריות בטול-כרם. הם משביעים איש על רעהו.

כולם ערבים אלשינאים.

בידינו 15 איש, שמם 11 גברים ו-4 נשים.

האם גם איש ♀ אד היה מעורב בכך?

ג. בן-אליעזר

לא.

ט. נ. בשמיים

מי הם בני כמה הם?

ח. לנדרן

המכגור ביפורן בן 24 והצעיר בן 18. כולם דובוקים. כולם פלשינאים. אחד מסול כרם. אחד מרמקש.

ט. נ. בשמי

שר הבטחון רב-אלוף מ. דיזנגוף: השאלה שאותה מפוזר הן השובות, אך אין מסתכנותה ב-11 איש אלה. יש 200 ערבי אל-פחח. כאשר תהיה הוועדה מוכנה לקיים דיוון בנושא זה - אימסר סקירה על מהותה של התגובה חזאת.

בקשותי אחמול את אנשי המשטרה לבוא ולמסור את הידיעה חזאת לוועדה, אך שיהיה ביכולת הוועדה להזדמנות אישית למשטרת ואגנשטי על העבודה היוצאת מ הכלל חזאת. הזמננו אותם לישיבה זו כדי שМОכל הוועדה להביע ערכתה למשטרת.

איני מציין לקיים עכשו דיוון בנושא זה. על מהותה של החגועה צרייך יהיה לקיים דיוון נפרד ולאו דווקא בהקשר זה.

חיוך ד. חכמן:

חסך לי שר הבטחון בעמדתו על החערכה לה רואין המשטרת. ואכן רואינה המשטרת לשבח על פעולותיה. יודע גם אני, כי אכן זה עניין של מזל בלבד ואין זה מקרה שחתולכו בגין וחימשו חסודים.

אשר לדיוון הכללי בנושא זה, הרי לא אוכל להזמיןכם ישירות.

העשוי זאת דרך מסודד הבטחון.

אני מודה לכם ממד.

חשיבות לדעתם אם נכונה הידיעה שהתקפרטה בעזה לאחר חסירה, כי הסדרנים קיבלו תדריך;

כן.

מר ג. בטמי

אני מניח, כי האדריכלות לא תחלש לאחר שחתמו את האជיות?

היי"ר ד. הכהן:

אני מודה לשדר המשטרה על הופעתכם.

שר הבטחון רב-אלוף פ. דיינז:

אני מודה לכם ושלוטם לכם.

היי"ר ד. הכהן:

שר הבטחון רב-אלוף מ. דיינז: בעקבות עניין אל-פחח רואת אני לומד מליים טפורה. העניין לא נגמר. זה חייב להיות גדול. כמיות הנשך עצומות. צריך להיות מוכן לקבוצה פidea רחב. הסיכון היחיד שלנו - חזק מפץ וידיעות המביעות למשטרה ולש.ב. - מידת אי-האחדות והשוחפות שאהיה להם בՁבור העברי.

אנו בחוגים רגשיים בשעה מבחן. אם כתובצתה מסקירה בזאת נחליט, או יוזאר מכב, שערבים בירושלים לא יוכלו לבוא לקולנוע יהודי, יהיה בזאת כדי לעודד את החגועה הזאת בקרב היישוב היהודי. ולהיפך - במידה ונוכל להפריד בין הדברים לבין חנוכה אל-פחח, במידה ונאפשר לזכור האזרחי לחיוות חיים גורמאליים - אז נחזק את האפשרויות שלנו להלחם בתגועה. אל לנו לחקדים לzychות את הצבור האזרחי עם חנוכה אל-פחח, כי זו דרך חד-סתרית, שאחר כך קשה מכך לחזור ממנה. התנאי החשוב ביותר למלחמה בטרור הוא ~~עוצמה~~ יכולת המערב החפשי. אם ניגדר לzychוי היישוב היהודי עם החנוכה - נעודד את היישוב האזרחי להזדהות עם החגועה. במוקומות מסוימים אנו לווחדים על המוכחר. במקומות אחרים על מנהיג אחר, אולם זה צריך להיעשות לא דרך הצבור עצמו, אלא דרך המנהיג, ראש העיר, המוכחר. צריך להשדר לא לzychות את פעולות אל-פחח עם הצבור היהודי בגדה המערבית.

היי"ר ד. הכהן: שמענו שיש בידינו כ-250 אנשי אל-פחח. האם זה מכך החבינה להחזיקם בbatis הסוחר שלנו? מ Doyle איננו מכנים אותו לפועל לוודי שעל יד קומראן - מהנה חזק עם תנאים קשים, כשחם מנוחים מן הצبور. האם ניתנה השותה לב לשאלת זו? האם הקדחת מוחשבה לכך?

שר הבטחון רב-אלוף פ. דיינז: ניחנה לזה מוחשבה.

אני מפסיכים עם דברי שר הבטחון. יכול לומד אלה מדבריהם חalloת כאשר הפצצה בקולנוע ציון לא החפואצח ולא קרה דבר. אילו קרה אחרת - עשו היה מادر לבוא ולומר את הדברים האלה.

ד. רפאל:

עמדו. עליינו שלוחת ימי ח' בירושלים העתיקה. החחלכו שם אלפי יהודים. חייתי את חיים האלה בחרדה גדולה. נכוון שזה עבר בשקט, אולם התברויות היו. זרכו אבניהם במרקם לא מעתים. שפכו מי ביוב ~~טומך~~ במרקם רבט. בכלל זאת לא ראייתי שפירה, ועל כך רוזח אני לדבר.

רוזח אני, שיכללו יהודים להתהלך באופן חופשי בעיר העתיקה. רוזח אני, שיתחלכו בבחוץ. הם מנסים לחתיל בדברים קאנים. זה יכול לכלכת ולגבור. זה יכול להזכיר מאגנים לסייע. אני שואל: מה עושים למען הגברת השפירה?

ה. לנדוֹן: שר הבטחון ניקד למשה את האל-בית שבנושא הנידון. חבעיה היא - בסיסי הפלחה. בין בסיסים - פועלות לא חיכן. ויש חזירות אל החוץ והזרה לבסיסים מעבר לירדן.

הדרך אוthon ציין שר הבטחון לא תובילנו למטרה. לחיפר, היא תוביל אוthon למטרת הפוכה. שר הבטחון רואה לפניו את ירושלים. מחר חט יכולם להיות גם באלה-אביב, נחניה וחיטה. אם יהיה להם בסיסים - הם יראו. הליברליות היא, לדעתו, שיצרת את האזירה המתחילה לגיטום של בסיסים. וחיה אם כן זה יינתקם - לא יחסרו להם בסיסים. בין ליברליות לבין מסדר כל הושי ירושלים - המהלך רב.

אתה גננס כבד לדיוון. הצע שר הבטחון לקיים על כך דיוון נפרדו.

היו"ר ד. חתנו:

ג. חזון: אני רוזח לחזק את גישתו של שר הבטחון. אין מזוא אחר. כדי שנוכל להמשיך בדרך זו - צריך להבליט ביסודו יותר את האלחוחינה. יחד עם זאת יש לעורר את עירנות הגיבור ולרטן את המרצויותו, וצריך לעשות זאת בזרה המשיפה ביותר על ידי המוסדות המוסכמים ביותר של המרינה.

עיר את אשר יש לי להעיר בדיוון שיחקיים בנושא זה.

ה. בן-אליעזר:

הרמטכ"ל י. רביין: רק כמה טפסטים להשלמה: גם חיליל הימה הצליח לבוחות שמברו על קו ירדן. 10 איש עניטו לחדר נתקלו במארב. החמexo חילופי וא-ודרייה רימונטים שני הגדדים. נחרבו לחם 4 אנשים ואחד נפצע. לנו - פצוע קל אחד. יחרם ברחו. זה היה 10 ק"מ דרוםית לטייח-צבי.

ועתה לנושא חורף למנינו.

ע. גוברין:
 בשחו - לגמרי במקורה - נאמר לי, כי ארץם הברית מרגמת
 הרבה מן הספרות המקצועית של הרוסים בשטח הנשק הצבאי שליהם.
 השאלה היא אם לא כדי, אם אפשר, להיעזר בחומר זה. בטוחני, כי היה מסייע בידי חיל
 לחון ולעומד על הכלים שלהם.
 האם יש גם מנגנון, או יותר נכון האם יהיה גם מנגנון,
 חשוב ללחמה כימית מצד א' או א' מתקנים בחתוגנות בלבד;

הערה שלישית שלי היא לשך הבטחו: מלחמת 6 הימים ביטלה
 כמה פרוגנציות שהיו לרבים מטנגנו. אחת מהן - ואני לא בא לבקר אותה - היא, שאם נעשה
 מאמץ לפניות את ברית המועצות أولי תרם מלחמיין את מדיניותם ערבי, והיחסים ביניהן לבטנו
 יוטבו. מלחמת 6 הימים ותקמידה של ברית המועצות בעניין זה הביאו לנו בצד שמאליהם
 זוגה ביוחר, אין הפלירט הזה אלא רוח בלבד. אם זה אפשרי וכשידיע אני עכשו בבירור,
 כי חואחותיו של פלירט זה הם אפסיים, כי רוסיה נאבקה בזה על יכולת האיספריה שלח בצד
 תחיכון, השאלה היא אם איןנו ארכיבים להחריע - ואני מדגיש כי אינני בונה על כך הרבה כי
 שברית המועצות חוזרת ונוחנה מחדש בידי העربים כדי להתקיפנו. לי נדמה כי
 חייבות ממשלה ישראל לעשות זאת עכשו. מהו בדף החקלאות העולמית עלול להשגנות לארץ
 עובדה זו. הגסיונות שנעשים כדי להציגו לבבולות הקודמים, יכולים להיות עוד יותר
 טוב מוסכרים מאשר הוסברו עד היום. זו שאלה בבחינת מדיניות אחד, ואני מעדיף על
 שאר הבטחו איןנו עכשו מה. לדעתי, גם על זוועת החוץ והבטחון להת את דעתה על כך.
 למעשה אנו שותקים ולא מחריעים על כך, שברית המועצות וגרירותיה חוזרים ומזינים את
 מדיניותם ערבי מחדש כדי לפחות במלחמות נגנו.

ג. הררי:

בניהם שלא קיבל חלקו חילוף לא מטרוף ולא אמריקאי
 בניהם לרבע שיתמכו הסנקציות נגד ישראל - כמו זמן
 גוכל להחזיק מעמד בחנאים אלה. זה שאלת השאלה והוא השפיע על כך המהלך
 המדיניים שלנו.

ברגע זה המצב בערך די טוב, אך בניהם שתחזק נגנו
 אחלה ואננו נטרח. כל כוח עמידתו נגד סנקציות תלוי ביכולת העמידה שלנו וביכולת
 הכוחות שלנו - כמה זמן גוכל להחזיק מעמד.

משמעותם, כי יש ביכולתה של האווריריה להחזיק מעמד
 לא יותר מאשר חודש ימים אם לא מקבל חלקו חילוף. שאלת זו מבקשת כל הזמן במוחי.
 לפי דעתי, זו שאלת השאלה. הצביר הרמטכ"ל, כי מקידיו של חיל הים השתנו. קודם
 כל הוא מפוזל עתה בין שני ימים, שאין קשר ביניהם. חום כל אשר ראיינו יש בו כדי
 לחתם חשבה לצרכים האפשריים, והכל מתוך הנחתה שגטרך להחזיק בשטחים האלה אם לזמן מה
 ואם למשך שנים רבות?

יש שאלת שטראידית אנשי אשינט מעוררים בענייני הבטחו:
 האם לא נגנה אפשרות של האבא להחמן על לאור העובדה? כי רבות היחידות המשמשות
 כחיל משמר?

[REDACTED]

[REDACTED]

4

10.10 .67

לנדרוֹן

האם מזוקקיה של קציב או של מכונז? לפי דעתך גרייך הגבאים להיבנות על שתי מזרמתן הצעירה-גנוחינה. אמי מבין שלא מחותטך כוח גניחה. כל החרטש שלנו גרייך להיות כזה מוגנה, קורם כל מבחינה אמונו ולישות טלקציה מכםilmich בהתאם לכושר הפיסי.

זרועות בלבד, כאשר הצענים ממשיטים גם בחיל חוף רג'יל.

אשר לאמצעי ההגנה אמי טבור, שיש להרכז יותר על הנחלה בחליקופטרים מוביל לדבר על כך, שגם חסיכון קטן יותר ובמקרה אחד מרוייה זמן. הבעיתת היא מחייבת, אך אם בוגרים את הכוח הזה לחימה ולא כל כך להרעה, הרי בעיה של 20 מיליון דולר או יותר אריכה לחיות בעיה. על כל מנים עליכם לטעו זאת. המחשבה ארוכה לבכוב בכיוון של הליקופטרים.

זה הدين בהסתמך על מילוי במתיחה ופורקו כלים לפניו החערת לדרמה. זה עניין בסיסוני שעדין לא הוכח. בגיןו בזמןו על הסטטו-קרוזרים. אריך לפחוור את בעיותו הטהה הכלים ולערוך את חניותיהם לא בזמן של מלחמה, אלא עוד היום. עליינו לחשב על גורת הטסחם. היחי שוטר על ה- Δ או אילו יכולוי למחר את בעיה האנחתם. עליינו לחשב על בעיה בבל-מנדה.

הרמטכ"ל י. רבינז

הבעיה היא בעיית בבל-מנגן. חיל חיים מקבל עכשו ערך מעשי. בעיקר - צוללות וטיליים. יש להחיש את ביצוע הטעניות.

האישורם של מקרים לגייס את הצבה מה עבר השני של החולחה? הייחוי רוצה לדעת מה בעניין קו התעללה הראשון בעיקר לאור

בבר עכשו נמזהו שם הצעיר המזרחי. רוגנו של פזצה במאבו צה

הרמטכ"ל י. רבינז

זהאמ יס קו עצייה ראשוז צידר לייצור טס קו עצייה, שאפשר יהיה להחזיק בו יומייט או שלשה ימייט עד גוץ ושריגו נחינו

לנדוֹן.

ואם בשיטה בינווי מחנאות אבא מושם כבר דגש על בינווי ביהדות ושותמראן. אני סבור, שיש לרכיבוז הבהיר ביהדות ושותמראן, בחלוקת על הירדן, אספוקה במחוזנו. ואידך גם מחייבת נוכחות אבא מסיבית.

מה לגבי ק איטום קו הירדן, ואם לא איטום הרטמי, הרי בזקודות פורענות, אפילו בעדרת קוווי מיקוש? מבחינה המערב - שדה מוקשים כפול ומשולש. זה יכול להיות קו איטום זול יחסית ופחות או יותר בטוח.

היש חכימות לבבי מערכות הוק גוטפיט? האם לאור המתחמים החדרים. וחזורך בעדרת החקמת אוויריה אפשרית בסיני לא נחוץ לחשוב על מערכות חזרה של הוק פלוס נ.מ.?

אם לפניו לך מסוימת בשטח החמת וחילופץ האם אנו משלימים את העניין של נשק אישי? לא יחנן שיבוא קצין ליחידתו ולא יהיה עבورو עוזי. נשק אישי בזח צרי לחיות אפילו עם רזרבה של עשרים אחוז. המ.ם. לא טוב בדבר. החול סתם אותו. קלציג הוא רובה טוב, אך אי אפשר להשיבו.

שאלת אחרונה לבבי חגי'ו: האב מעביר את העניין לשדר הפנים, אך בסופו של דבר צרי לפטור בעיה זו. לא יחנן שח"א תעמוד בר' במני הטענה. זה גם עניין של מoral ולא רק של האנשיים בעורף, אלא גם של האנשיים בחזית.

אספנו בין חhips 500 מיליון דולר בעולם. יש היום בסך.

איין האב צרי להיות יותר צנוע וביישן.

אילו זה היה עניין של משרד האוור אולי היה רוזהן לו לא הקרבנות, במלחמה כל שנחיתם. זה עסוק עצום. געית חגי'א צריכה לבוא על מחרונגה.

ד. צור:

מה התכנית לשנה הקרובה ולשנתים הקרובות - לכמה ימי לחימה אנו מכינים חמאת?

ಚורי' בבעל מקצוע חולך ובגדל. יש צורך במסגרים מומחים לחישית המכלה. הי' לא חכמת אנשיים לעובודה חור' גיוס או לאחר סכון?

האם משביכים באבול אמצעי ההתקבנה וביטחונת הקשוות

בלוחמה ~~בעקבות~~; דערחה?

במשך לאח瞳 של חבר הצעת נגדו ברצוני לשאלת הגיתן

לפחות לחש את הקטעה גבול, וכוונתי לאזרור בית שאן?

מה חפוקות להמשך בניית המקלטים?

היש אפשרות להכתרת טיסים למטרות הסקי-hook?

מה האינויים בפעך חלוגיסטי כתגובה מהמלחמה לקראת התנינים

חאוות?

ג. רפאל:

כל חכמת החעוצמות והחזקקה בשטחים החדשניים מצריכה כוח אדם גדול. לא שמענו מה מטרים באיזו מידת יגדל צבא הקבע אם בעדרת השנוגדים, אם על ידי ביום אנשיים לצבא הקבע, והאם יש מספר מספיק של אנשיים, פרטיזנים לחביגים לצבא הקבע?

אשר לאנשי המילואים: האם לא יחיה צורך, לפחות בכל החזיות, להעסיק עוד יותר את אנשי המילואים? אני חרד שמא העסקת, יש בח כדי להפריע יתר על

המידה לחיים האזרחיים; שמענו בשעתו דיו"ח של שר הביטחון על ביקורו בוויטנאם.

הוא העלה על בס أنه חקיקתו של החליקומטר. אני חמה על שלא שם שר הביטחון את הדבש על העדין חזה. כאן הבעייה הכספית לא יכולה לחרות מכשול.

הערה אחורונתנו רבות דובר על חיל הים. לא אחת חתפנו על כך. חמיד זה העיק עליינו. ידענו, כי חיל זה נמצא בפיקוד עצום בחשווה לחיל הים המצרי. לצערנו אייגנו רואים חזזה גם עכשו. יחנן וזה גבע מתחם השקמה צבאית מטויימת. עדין לא שמענו מודיע לא מילא חיל הים המצרי כל תפקיד במערכה זו. כדי היה לשמע מהו גם בשעה זו. יחנן והגיא הצעה לכל מסקנה, כי לא כדי להשקייע בכך מאמציהם. אם כך - הבה ונשמע ונפרט לחדריד בעניין זה. לאור הגסיון תובע העגין האריה חדשה.

היום ד. הכהן:
הענק הרומי זורם למצרים ולסורייה. יחנן וגם חוטיין ייכנס לקערה זו. ימכן גם יטוף הרוסים נאך. השאלה היא זו מה היפן שידר לצבאות האויב לשיקום ולקליטה הנשק החדש הזה;

לאחר מבצע סיני, אמר לנו דין, כי לפחות 4-3 שנים אפשר לשבח בשקט. חוץ החקופה הדעת של 4 שנים לא יכולתו לקלט את הנשק. למדנו, כי גם לאחר 10 שנים לא למדנו די. אני שואל: מה הערכותם לגבי הזמן שידר לצבאות האויב לקלט נשק חריש זה?

זאת ועוד: אין לי ספק, שהם למדו לך והוציאו מסקנות, ולא רק לחייבי גנרטיס. ולא רק הם למדו, אלא גם טמי הנעך למדו לך והיו רוצחים יותר מחמיד להגן על כבוד הנשק הזה, כי הם שותפים נאמנים לעניין שמו השמדת מדינת ישראל.

אני שואל: באיזו מידת עלולים הרוסים להוציא מסקנות ומה הධינה אפשריות צבאות האויב כשיקלטו לא צבא רוסי, אך צוותות של מפקדים?

אני מומחה ואין לי פרטנטות להצעה, אולם עוד לפני המלחמה אסרו בוועדת החוץ והבוחן: מה מתחומים אלו מאנקיט, הרי החשוב הוא מי יושב בחוץ הנק, ואני סומך על האנשים שלנו בעניין זה. אין לי יודע באיזו מידה יכולם הם לתקן את המגערת הדעת באנשיים מבי לבלות, צבא רוסי נלחם כאן? היתי רוצה לדעת אם זה בכלל מוכנס לשיקוליכם מה יכולם לבבש כה אוד שלא מצוי אצל עכשו?

א. בן-אליעזר:
נראה לי, כי שלשה דברים מקובלים עליינו: הדבר הראשון - שמלחמת הבאה לא תהיה כמלחמות הקודמת; הדבר השני - שחייבת להיות זהות בין המדיניות הכללית לבין מדיניות הבוחן; הדבר השלישי - שאיננו רוצחים במלחמה בעוד שנתיים ולא עוד עשר שנים. פירושו של דבר הוא, שגם היה מלחמה, הרי שוב כתזאה מכך, שערבים השכנים אינם רוצחים בשלום. וזאת יעשה כאשר יהיו מוכנים לכך.

בדרך כלל אנו מקבלים הערכתו של הרמטכ"ל לא רק ביחס למערכ שילגנו, אלא מעריך שלנו בחשווה האויב. מרגע הקיום חיים המערך הוא אדי חיובי לבינו, אך אין פירושו של דבר, שהוא חיובי בעוד חדש מסטר.

בתגובה שלשה דברים אלה אומר את הדברים הבאים אני חשב, כי עיצומו והגבלה בוחו של האבא, לפיו הערכה קיבלנו נכון לשנתים הבאות, אינה מטתקה, ואם העלה שדר הבוחן, עוד לפני המלחמה, את הצורך בעוד מאה אווירוגים לפניה שעת חיים, הרי אין לדבר, לאחר 6 חיים, על עוד מאה וחמשים אווירוגים, כאשר אין אפילו בטחון שאבן נוכל לקבלם בגל סיבות מדיניות.

בשפת זה הצבא מגזים, אך בכיוון הופיע. הוא הדין בשתת השרוין. אחרי הכל, אם ההגחה היא, טרם הבאה לא חיה קודם לכן, הרי שוב אין בטוח שגעטוד באחנו מצב אידאלי כאשר עמדנו ב-5 ביוני. יתכן כי היה מצב הופיע. לא צריך לזלزل בכוחו של האויב. לא צריך לזלזל בכוח השרוין שלו. אני יודע איך היה לו חום כוח שריוון אחר באין לו עזרה ובайн לו מהס של אוויריה, כאשר הוא צריך לעמוד נגד אוויריה ונגד טנקים אחד.

נראה לי, כי התיאבון צריך להיות יותר גדול. צריך ליזור בוח עוד יותר רציני.

שמנו מפי הרמטכ"ל על אסטרטגיית צבאית במקורה של מלחמה.

אמורתי למה צריך להיות הצבא מסוגל. לא דברתי על אסטרטגיית.

הרמטכ"ל ג. דיבין:

אם תוארך אמרת, סוגם אם ניכנס לבירות, הרי אין המטרה כיבוש, אלא החלפה משטריים. אני חשב, כי זו מטרה חשובה מאד. אך

יהיה א זה חטא, אם נחשוב, שאפשר להשיגה רק על ידי מלחמה. בטופו של דבר המטרה היא לטבע מלחתה.

שר הביטחון דב-אלוף מ. דיבין: אם אמר הרמטכ"ל, כי דרך לשלוט היא על ידי חילופי מטריות?

לא, אך זה ממשמע.

המטרה הרי היא, שבאות תחיה מלחמה, נחיה מטוגלים להיכנס לבירות, וזה לא כדי להיות כובשים, אלא מתוך המטרה להקים שם ממשלה, שתחברו אחנו בריתם. שלום.

ומה שרוואה אני לאגיד הוא, שחייבת להיות זהות בין המדיניות הכללית לבין המדיניות הביטחונית, כמשמעותה העلى זהה היא: העדר צורך להשתחש בכוח אבאי.

שר הביטחון דב-אלוף מ. דיבין: אנו היום עוסקים כאן בبنיהית סדר כוחות של צה"ל. לא באסטרטגייה. בטוחני, כי הרמטכ"ל דיבר במושגים גיאוגרפיים. הוא בודאי אמר, שצריך לבנות רק את הצבא, שהוא מסוגל להציגו לקהיר. הוא בודאי לא דיבר במושגים של מטרות פוליטיות.

אני מתנגד לדין גם בעניין זה, אך לא אגב הדרין בסדר הכוחות. לא זאת כתובת. היום אנו עוסקים במבנה סדר הכוחות במושגים גיאוגרפיים, אומרטיביים.

אם שר הביטחון אינו כתובת ואם הרמטכ"ל אינו כתובת, הרי זו עדת החוץ והבטחון היא כתובת. אחרי הכל גם הצבא לא פועל בחלל ריק. הוא יוצר לא רק עובדות צבאיות, אלא עובדות מדיניות, עובדות פוליטיות ואני יכול להעלות מהן. גם אני מבקש השובה. אני רק מעלה את המחשבה ואני מקווה שמחשח דעורה משבה אצל אחרים.

אשר למפנה הכספי: הוא, לפי דעתך, לא עונח על הרכבים.

שאילילה אם נוצרך לעמוד בפניהם.

בודאי שלא יוכל לומר, מה יהיה לסרים סילים.

שר הבוחן רב אלוף מ. דינז

ג. בז-אליעזר:

[REDACTED]
לא אוכל לומר עד متى לא יהיה טילים בידי האויב.

ועתה לעניין הפלטנים בתל-אביב. בחיי החירוש למלט אינם עובדים במילוא פוקם. חוסר עבודה - יש. בחיי חירוש לא מופעלים. יחד עם זאת אין מקלטנים. אפשר היה לספק עבודה ולבניות מקלטנים. מרוע לא נחihil בזיה עכשו? מروع נדרוך בסיסים למענקים ולמחוטרי עבודה בזמן שיכולים אנו לעשות את המשעה הנבען והחם ביטים אלה ולהחihil בבנייה מקלטנים לימים דוחופים?

שמעתי לטעמך על מספר מסכות הגז. יש לך, כי המספר הזה לא מספיק. זה מטר שעונה על צרכי הצבא ולא על צרכיהם של האזרחים. דרישות מסכות בז לא רק באביל הצבא, אלא גם בשבייל האזרחים. אני מבקש תשומת לב לעניין זה.

ג. חזון:
לגביו חיל האויר אין מה מניעה כספייה. לא כך הוגה בפנינו הצעיה. המטר שנקב בו הרמטכ"ל הוא המостиות שאפשר יהיה לקבל אם הכל יסכנו לחת לבו. ברור, שאנו נסכים לקבל כל מatos שיוואע לבו, אך זו התוצאה של מה שחזוי אפשר לקבל. אין מה הגבלה החקטיבית. עם חיי הארץ הללו יש חווים חתומיים. חלוואי ויעמדו בהם. רק עכשו קבלנו מארשת השובה שלילית בקשר להתחימה על חודה נסף. אין מה שום מגבלה כספית.

אני רואת לחיכנס עכשו לאגד המדריני של העיטה. אוichi מעניין הצד הצבאי. לאח"ל הייתה דוקטרינה של הגנה אקטיבית חוקמת והיתה לו דוקטרינה ביולוגית ברווחה עם מסכנות צבאיות, ולא השוב עכשו הוכחה אם התחללה המלחמה מהזבח המטרות הסופיות או החפתחו המטרות הסופיות חור כדי מלחמה. ברור היה, שבמלחמה יכול להוביל אותנו עד לסואץ או עד לירדן. פבשו אנו עופדים כבר על הסואץ ועל הירדן, והמדובר במקרה בו אין שנות. וזה - מה היה הדוקטרינה לאורח חשב זה"ל לחכין את חנויותיו? אין הוא חשב להכotta את האווזיב באם חפרוץ מלחמה התכנית האכזבת שהיא כנישח לקהיר/לدمשך, לרבות עמו, נראה לי מבחן צבאי פנטסטי ואני מתיחס אליה רק כאל עניין צבאי.

אני שואל: מה המכנית הכללית; איך חשב הצבא לישם את הדוקטרינה במקורה של מלחמה כך שנוכל לצאת למלחמה, לנגן בה ולעמד בה אחרי הנצחון? אני רואת לפחות מה המחשבה, כי זה מוכרא לחפשיע על ההכנות של אח"ל ועל כל חמשתו.

נראה לי, כי החכנית עלייה שמענו פה, היא בוגנה. חכונת - לחזק בראש וראשונה את חיל האויר. הראגח היה: אם נוכל להשיב את אשר רוצאים אנו להשיב אנו אין מחשבה - בטוחני שיש - להיעדר בחיווך מדיניות אחרorth, שאולי דרכן יזרום הגשך אלינו? ידוע לי, כי בזמן המלחמה נעזרנו על ידי מדינה אחת. ארירן לגסוח לגיטם גורם שלישית, כי אנו יכולים לעמוד יחד עם כל הרצון הטוב בפני חוסר יכולת.

10.10.49

איני דורך לחת עצומת צבאיות. שמעתי על החעומות שלא אוויריה. עלייה גדולה בדרגת השריון. חכנית מרשימה מאד, אולם נשארתי בדעתיו ואני אומרים לאחר שיהיא שדה חעופה נוטף, ארין שייבנו שני שדות חעופה גושטים. לפי דעתך כאן יש פה מדי, ופה מקוור הכסף לא שוקל לחלווטין, והוועדה צריכה להמליץ שיימצא הכסף וייבנו שני שדות חעופה כדי לפזר את האוירונטים.

כבר שאלתנו להשמיד אוויריה מצריית מפוזרת מאד, אולם כהאויריה מפוזרת - יש בזיה תופת בטחון, וזה יש לעשות ומחר.

היחי רוחך לדעת: מדוע אייננו דואגים לחוספת הוקים בחור הבנוי מדוע אייננו חושבים על מיקוש או חלקיים של הירדן שכרגע הם המסוגנים ביורה? יש שטחים שהם מסוכנים והם פהווים. יתכן ואין זה אפשרי, אך כדי ~~אלא~~ שנשמע על כך.

בשעתו דברנו על גבולות הרבה יותר ארוכים, אולם אם מדובר בקטעים קטנים, הרי אריך שתיעשה החדרה קשה. אך פעם לא האמנתי באיטום אבסולוטי של גבולות, אך בוודאי אפשר להקשוח בעניין זה, וככל שיגדל הסיכון של החדרה - כן יקטן מסגר החדרים, סטף המעיזים, כי אף פעם לא האמנתי שהם הם הכוחות הבוגרים והיוודאים.

כבר אמרתי ⁷ שאנו מקבל את הuko שהציג עליו שר הבטחון לבבי אל-פחח. עליינו לקבל על עצמנו את הסיכון בכך להשיב הערבי ללויאליות. אך על ידי כך לא יוריך ערכה של ההגנה המרחבית. כי אם הטרוף מלוחמת ⁷ הרי יתרוסף עכשו אלמנת חדש - יישוב ערב גדור, שלא החangen 20 שנה במדינה ישראל וכל איני בטוח, שהוא יcheng בגם 300 אלף העربים, שהם אזרחים בחוינו, בפרט בשאינו יוכלים להיות בטוחים, שגם המלחמה הבאה חימש רק 6 ימים. זו לא רק הגנה מרחבית כלפי האויב ⁷ אלא גם הגנה מרחבית כלפי בטהנו של השטח, חנמאת בידי מדינת ישראל.

ועתה לעניין התעשיה: שמענו, כי אין התעשיה שלנו מסוגלת לקבל על עצמה את החפkidים הקשורים בניגול השלל. אני שואל: אם קיימת יוזמה לפחות את התעשיה האזרחית בכונגה תחללה לתעשיה בזאת, שתוכל לקבל על עצמה יותר חפkidים הקשורים בחטחה בטחונה של מדינת ישראל ⁷ יש תעשייה קבוצית בישראל ⁷ יש תעשייה פרטית ויש תעשיית מabit. בהשעיה של כספים רבים אפשר להוביל חלקיים גדולים של התעשיה הזאת לכלי, שיש בו כדי לשרת את בטחונה של מדינת ישראל ולשחרורה מחלואה בחו"ל. כך ניהפן למדינה מודרנית והתעשייה הצבאית האה הולך אל כל התעשיות. אולי אריך לעשות מה ממש גדול בכך לחייב, שהתשעה האה מסוגלת לשרת את הבטחון בכל האפשרות ולא רק בתפקיד החולף של עיבול השלל, כי אם בכל היקף העבודה וכדי להשחרר מחלאות בארץ חוץ.

מ. אונז:

המדובר בהגדלת האבאה הסדייר. באיזה סדר גודל זה יישמש ובאיזה מידת זה ישפייע על המשק האזרחי ⁷ ידוע לי, כי כבר היום מביסים אנשי מילואים לששים יום. אם זה יהיה לך ⁷ של קבע ⁷ הרי תהיה לזה השפעה ניכרת על המשק האזרחי.

אמר הרטס"ל, כי בוגנים רזרבה של כלי רכב. חשבים למשל לשפט אורחן כלי רכב רוסיים. ~~אלא~~

הרטס"ל י. רבינז:

זה לא רזרבה. זה למטען חירות.

האם יש בזאת מושם שחרור כלשהו למשך האזרחי?

מ. אונאצ

ניתן למטרת זו רקציב לקניית אלף משאיות לילנד.

הרמטכ"ל י. דבינז

האם נשארו כמושייח של של טרם מויינוז שמעתי, כי
מצאו ברמה הסורית עשרה סוריות שלמה עם חותמים ועם
מכונות יירה. חיש עוד מקומות טרם פונזו?

מ. אונאצ

אולי. יכול להיות.

הרמטכ"ל י. דבינז

היחי רוצה לקבל בכל זאת איזה שהוא מושג רקציבי על כל
הדברים האלה. בסופו של דבר הרבה תלוי בכספי. עם כל
הרzon הטוב לספק את אשר גחו, הרי בסופו של דבר זה הקובע.

אמר הרמטכ"ל, כי התכנית מבוססת על כך, שכח"ל יהיה
מסוגל להגיע לבירות. כל זה מבחן טכני. אם כי כאן חמה: התחזמות מה היא
יוחד מבחן האיכות, ומלחמה שיש לה שימוש באלה היא מוגדרת אחרת. גם אם לא
נדבר על קהיר, הרי גם دمشق זה עניין שעוד אף עם לא עמדנו בפנינו מבחן בראית.
בוודאי שמדובר פוליטיות ובוודאי שERICCA לשאלת השאלות מה חילית
הਪדרות האלה, אולי עכשו זריכה להישאל השאלה: אם מטרת בזאת וקנה-מידה בזאת לא יגרור
אחריו במשך הזמן שהוא בסדר גדול לגמרי אחר ובנתונים לגמרי אחרים מה שהתחמץ בינהיים
כאן.

מ. גמירות
השאלות שרציתי לשאלן כבר נשאלו, וכך על פי כן בדרכו
להתעכב על הדברים שנאמרו כאן לגבי הג"א. אמר מה אחד
מחברי ההצעה, כי אין לעיר בתל-אביב מקלט. איini חשב, כי זו קביעה אנטוכיאנית של
עובדת אמיתית. תל-אביב בתקופה שקדמה למלחמה 6 הימים בנהה בשיחוף עם המஸלה ערשות
מקלטים צבוריים באזורי יפו ושכונות החקווה. עד כדי כך הגיעה היבולות בעניין זה, שמקד
מוחז ח"א מסר דו"ח בפומבי, ודוח'ה זה נמסרם בכל העוזנים, כי מבחינה מדינית כוחות
ויכולות העורף לעמוד, לא היה גוף דומח לתל-אביב בכל הארץ. איini שלעמי השבואי, שיש מה
מידה מסוימת של הגזמה. איini מספק אם אתה מתח על הידיעה הזאת בעוזנים, כי היא
בעל השיבות הרבה ביחס.

האמת היא, כי תל-אביב מתחלק לשוחי פרים: האחו - שהיתה
פעם ערבית ובה ירוד מצב החתוגנות המסייעת; השניה - החדשה. בחלק הראשון השקענו
את מירב הבטחים. נכון שאין זה חולם עדרין את הזרים, אך גם אין זה נכון, שת"א
חשופה. מה שנוצע לחלק שני של תל-אביב, הרי היא מצויה במקלטים על פי חוק ואיננו
נוחנים רשיון בניה מבלי שייבנה בבית מקלט.

יחד עם זאת אין מגדיף לחבעת החששות, שما אין הנקודה
הקיימת של בוחון היישוב האזרחי עומדת באוויה רמה של החעניגות מבחן גבאייה כמו שאנו

זועדרת החוץ והבוחן
10.5.1947

.14.

פִּרְשָׁנִי

כולנו שדרנו טירונים לבוכו העמיה אל היישוב האזרחי. גדרה לי, כי הגזםנו בכר, והגוזם קש וטסוכנה בייחור. לפני הערכתי יתפנות במלחתה הבאה, באט ארוֹץ, הגורם הימי, ואין לנו מכך עניין עם מניעים הומוגיטריים שימנו עז' עד האויב מלחשח בנטז זה. עובדה היא, כי כל האזבאה הצעיר היה מאוייד במטכחו גז. חוסר משפט לב לעניין זה, עלול להיות בעכרנו. כבר ביקשתי מיו"ד הוועדה לקיים דיון בנושא זה.

גראות לי, כי זה יש עוד זמן.

היינ"ר ד. חכמוני

עברנו כבר מלחמת אהם טבל עטיננו הכבודה לעזין.

ג. נבירו

דווקא מדבריך למדתי כי היו הכנות.

היינ"ר ד. חכמוני

שר הבטחונו רב-אלוף פ. דיבינז' האזהה לטדר אדי רואה, כי ענייני הבטחונו יעסיקו לרבות מה לאשבועים - כנראה ביום ג' - נקיים ישיבה ונדרון בענייני הבטחונו הנ השופטים וגנץ לאחריותם.

היינ"ר ד. חכמוני

פעם בשכנועים זה פוש, אך זה לא מפסיק בידינו. יחכן וגאנטרך לנצל אותה ישיבה שכיוון ג' לסתיחה עם שר החוץ אבן.

אני מודח, כי שרד הבטחונו וחומטב"ל גענים לבל קריאה שלגנו. לי גראה, אם יש דיון פטיוני כזה ~ מוטב לסייעו.

ג. רמאלי

קבענו ישיבת ליום ג' בגזך. נקיים ישיבה שנייה ביום ג' לאחר האזרחים.

היינ"ר ד. חכמוני

יאמכן ונדריך לחבריו הוועדה על כך.

ישיבת זו נעולה.